

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău (jud. A. Catană)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Iu. Cimpoi, V. Efros, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

20 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Consiliul mun. Chișinău, reprezentat de Cobzarenco Viorica, împotriva deciziei din 31 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare judecată înaintată de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Petru Strelciuc privind contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La data de 18.08.2015 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Petru Strelciuc privind anularea deciziei nr.3/45-50 din 19.05.2015.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, la data de 19 mai 2015 Consiliul mun. Chișinău a adoptat decizia nr. 3/45-50, prin care s-a transmis în locațiune pe un termen de 3 ani lui Petru Strelciuc, membru al Uniunii Muzicienilor din Moldova, încăperea cu suprafața totală de 73,5 m.p. din bd. Dacia, 2, lit. A (etaj tehnic).

La fel, menționează reclamantul că, în temeiul art. 64 din Legea privind administrația publică locală, a efectuat controlul sub aspectul legalității dispoziției în cauză și a constatat că a fost emisă cu abateri de la legislația în vigoare.

De asemenea indică reclamantul că, la 24 iunie 2015 a înaintat Consiliului mun. Chișinău notificarea nr. 1304/OT4-1267 din 24 iunie 2015, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 3/45-50 din 19.05.2015.

Menționează reclamantul că, conform art. 77 alin.(2), (3), (5) al Legii nr.436-XVI din 28.12.2006 privind administrația publică locală, bunurile domeniului privat al unității administrative teritoriale pot fi înstrăinate, date în administrare, în arendă ori locațiune în condițiile legii. Înstrăinarea, concesiunea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii, cu excepția cazurilor stabilite expres prin lege, iar conform punctului 23 din Hotărârea Guvernului nr. 483 din 29 martie 2008 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de dare în locațiune a activelor

neutilizate, autoritatea abilitată poate accepta darea bunurilor neutilizate în locațiuni prin negocieri directe, atunci când închirierea lor nu a fost solicitată la o licitație, când cheltuielile de organizare a licitațiilor nu sunt justificate (nu sunt acoperite de chiria pe 6 luni).

Susține reclamantul că, procedura licitării dreptului de locațiune urma a fi petrecută în conformitate cu Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 136 din 10.02.2009, care stabilește că organizarea și desfășurarea licitației este condiționată de asigurarea liberului acces la licitație și a drepturilor egale pentru toți participanții, cu excepția celor lipsiți de acest drept și prioritatea prețului maxim propus.

La fel, indică reclamantul că, Consiliul mun. Chișinău urma să asigure accesul liber și egalitatea tuturor doritorilor de a obține dreptul la locațiune asupra încăperii din mun. Chișinău, bd. Dacia, 2, lit. A (etaj tehnic).

Consideră reclamantul că, Consiliul mun. Chișinău la adoptarea actului administrativ contestat a ignorat prevederile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 317 din 18.07.2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, care stipulează că, actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

Prin hotărârea din 10 decembrie 2015 a judecătorei Centru mun. Chișinău s-a admis acțiunea înaintată de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat; s-a anulat decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 3/45-50 din 19.05.2015 „Cu privire la darea în locațiune a unor încăperi din bd. Dacia, 2, lit. A (etaj tehnic)”.

Prin decizia din 31 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Consiliul mun. Chișinău s-a menținut hotărârea instanței de fond.

La data de 25.05.2016, conform sigiliului aplicat pe plicul poștal, Consiliul mun. Chișinău, reprezentat de Cobzarenco Viorica, a declarat recurs împotriva deciziei din 31 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de apel la emiterea deciziei a aplicat eronat normele de drept material și nu a luat în considerare argumentele invocate de către apelant.

Declară recurentul că, conform deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 7/12-7 din 07.07.2009 despre operarea unor modificări și completări în decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 4/11 din 26.09.2003 în punctul 2 este prevăzut că, modul de transmitere în locațiuni a încăperilor se face pe baza principiilor generale, iar punctul 2 lit. b) stabilește că, încăperile din imobilele gestionate de către subdiviziunile Consiliului mun. Chișinău se acordă în locațiune pe baza principiilor generale.

Consideră recurentul că, instanța de apel nu a luat în considerare faptul că beneficiarul, Petru Strelciuc este membru al Uniunii Muzicienilor din Moldova, iar conform art. 20 din Legea nr. 21 din 01.03.2013 cu privire la oamenii de creație, uniunile de creație și asociațiile uniunilor de creație vor beneficia de înlesniri privind achitarea impozitelor, taxelor vamale, cheltuielile de arendă a încăperilor acordate de autoritățile administrației publice centrale și locale în conformitate cu Legea cu privire la asociațiile obștești. Deci, în aceste condiții rezultă că, Consiliul mun. Chișinău

întemeiat a acordat în locațiune încăperea din bd. Dacia, 2, lit. A. (etaj tehnic) lui Petru Strelciuc.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a adoptat decizia la data de 31 martie 2016, iar recursul a fost declarat la data de 25.05.2016 conform sigiliului aplicat pe plicul poștal.

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost expedită în adresa părților la data de 12.04.2016, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău, reprezentat de Cobzareno Viorica, la data de 25.05.2016, conform sigiliului aplicat pe plicul poștal, este în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Consiliul mun. Chișinău, reprezentat de Cobzareno Viorica, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău, reprezentat de Cobzareno Viorica, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul acestora la soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău, reprezentat de Cobzarenco Viorica, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău, reprezentat de Cobzarenco Viorica, împotriva deciziei din 31 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală